

умъ „существо вообще“, кой-то както и да ся можимъ да го опрѣдѣлимъ, всякога въ опрѣдѣляюще-то дава ни сжщо-то опрѣдѣляемо, — както неможе да ся опрѣдѣлявать науми, кон-то съдръживать неопрѣдѣлено число бѣлѣжки, както напр. всяко „недѣлимо“. За прьвы-ты отъ тья наумы може да станжть *дѣлбнія*, а за вторы-ты *описанія*, кон-то не искать плъно исчисленіе на всичкы отличителны бѣлѣжки на вещи-ты.

2) За отличителны бѣлѣжки можть да бжджть бѣлѣжки на еднж вещь, кон-то показвать или значеніе-то на имя-то и или вжтрѣшне-то и вънкашно-то и естество, или свойства-та и прьвоначалны, или прбизводны, или способъ на происхожденіе-то и.

Оттука происхождать различни видове опрѣдѣленія а именно: *именны, сжщественны, прьвообразны, производны, и генешическы*, (отъ $\gamma\epsilon\upsilon\upsilon\omega$ -раждамъ).

3) Неможе да ся дѣли наумъ, ако той незаключява подъ себе ничто повече, освѣнь себе си, т. е. ако има само единъ собственный *вжшрѣшный* объемъ; зачто-то той неможе да ся раздѣли на по̀низскы наумы, както гы нѣма у него. Оттова надѣлимы-ты може да ся *раздробяшь*, на съставны-ты си части, нѣ неможе да ся дѣлять.

4) Особни видове, изъ кон-то трѣбува да състоять членове-ти на дѣленіе-то, наричатъ тья по̀низскы наумы, кон-то ся заключавають подъ кой да было по̀высокъ, и отъ кон-то всякой съставлява отдѣленъ на прѣдмѣты-ты рядъ, противопологаемъ на другъ рядъ, нему успорядень, и цотова за членове на дѣленіе можть да бжджть само науми *противополежни* единъ на другъ.

5) За основаніе на дѣленіе-то може да бжде бѣлѣжка, коя-то раздѣлява или рода на неговы-ты видове, или видове-ты на другы по̀частны видове, или сжщый наумъ ту на тья, ту на другы неговы бѣлѣжки. Раздѣ-